

D. Južni Slovani. O božiču l. 1897. so imeli svoj drugi shod. Udeležilo se ga je tudi nekaj kmetov. Trikrat na mesec izhaja „Rdeči prapor“, ki se je z „Delavcem“ združil v en list. „Svobodni glasovi“ so iz gmotnih ozirov ponehali. Od šestega strankarskega shoda se je pomnožila politiška organizacija za tržaški okraj. Snuje se za gorenjske kmete v Radolici.

Splošno pravovarstveno društvo je razpadlo; delavsko pevsko društvo v Ljubljani

razpada. Poleg tiskarjev so se v strokovni organizaciji posebno strojarji oklenili socijalne demokracije.

Slovensko poročilo pravi ob sklepu:

„Južno-slovanska socijalna demokracija more torej na koncu pač reči, da je storila, kar je bilo mogoče; da se mora strašno bojevati, bo vsak verjel, kedor pozna „črno Kranjsko“ in njene gospode. Pač bi se bilo moglo več zgoditi, ko bi bilo več agitacijskih moči. Vse ogromno agitacijsko delo

Grad Lemberg pri Celju.

Fot. M. Helff.

pa počiva skoro samo na plečih jednega samega moža, ki pri velikem agitacijskem okrožju ne more storiti niti najpotrebnejšega dela. Samo to še omenjamo, da segajo agitacijska pota od južne Štajerske do Dalmacije. Če se odpomore pomanjkanju sposobnih agitatorskih sil, se mora in se bo tudi na Kranjskem gledé na organizacijo napredovalo hitreje.“¹⁾

Slovensko in laško organizacijo je podpirala cela stranka.

¹⁾ Verhandl. str. 36.

Brnski shod se je posvetoval tudi o narodnostnem boju v naši državi in je zahteval, naj se država razdeli v samostojne narodne upravne pokrajine. V varstvo manjšin naj se sklene poseben zakon.

Svaril je tudi pred lahkomiselnim snovanjem konsumnih društev.

Toliko bodi o brnskem shodu! K sklepu moramo le še omenjati stik avstrijske socijalne demokracije s socijalnimi demokrati drugih držav. Internacionale ni več; pač pa se prirejajo mednarodni socijališki shodi,